

AB

153161

1. Henckel / Elias
Henr. / de Phil.
tris, Francofurti
1690.

2. Spies / Joh. Carl
de Melancholia
hypochondriaca,
Wernigerode,

00
P. 10.

M

E
E

Im

MELANCHOLIA
HYPOCHON-
DRIACA

Salivatione Mercuriali Citò, Tutò
ac radicitus Extirpata

*Quam secundum omnes circumstan-
tias methodumque curandi adhibitam
ulteriori Philatrorum disqui-
sitioni exposuit*

JOH. CAROLUS Spiess,
Medic. Doct.

WERNIGERODÆ,
Typis, MICHAEL ANTON STRUCK.

℥ Li: Coq. fer.

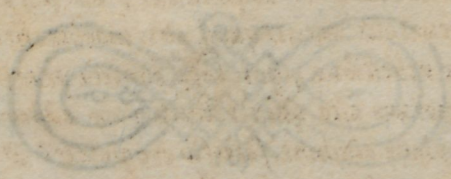
MELANCOLIA
HYPOTHON-

DRACA

Salvatoris M. ...
act. ...

...

JOH. CAROLUS ...
Med. Doct.

WERNER ...
STRA...

LECTOR BENEVOLE.

SI animus esset diffusorem conscribendi tractatum, observationes, quas tempore octodecim annorum, quibus Praxin exercitavi Medicam, annotavi variores, amplissimam largiori scripto praeberent materiam, & si laudem vel honorem quererem in eo, ut multas de Melancholia implerem paginas, exornare illas possem rarioribus Medicorum hoc de morbo habitis observationibus. Haec autem meae non sunt intentionis, nec aliud quidquam me haec pauca typis mandare adduxit, quam ut Doctõribus darem occasionem ulterius inquirendi, an salivatio Mercurialis multis quoq; aliis morbis chronicis ac rebellibus, qui saepe omnem praestantissimorum alio quin remediorum adhibitionem planè eludunt, satisfacere valeat? Quod si fiat, confido, & hoc scriptum, quàm vile etiam sit, in proximi tamen utilitatem aliquid esse collaturum.

CASUS,

UXor Receptoris cujusdam Regii
34. annos nata corporis gracilio-
ris, sextum jam agens puerperi-
um, paucos post illud dies, ingratas de
jactura ac damno quodam temporali-
um relationes audiens, tristitiâ afficie-
batur ineffabili, cui, dum curis dome-
sticis & augendis opibus jam tum ni-
mium erat dedita, multum litabat tem-
poris, ita ut indies evaderet tristior nec
ullis Confessionarii, Mariti, Fratris,
Agnatorum & Amicorum admonitio-
nibus præberet aurem. Cum itaq; ta-
li tristitiâ tota fere esset imbuta, insigni
quoq; corripiebatur metu & ab omni-
bus sibi strui infidias putabat. Hinc
solitudinem amabat, lacrymabatur sæ-
pius, cogitationibus profundis inhæ-
rebat assidue, alta insuper copiosissime
ducebat suspiria & de mole quadam
gravi circa hypochondria querebatur,
fin.

fingultu quoq; interdum vexabatur, in-
 terdum ridebat & consortium Perso-
 narum Illustrium anxie desiderans ge-
 stibus utebatur ridiculis, manibus lu-
 debat, rerum domesticarum curam ha-
 bebatur nullam, liberos, quos antea singu-
 lari complectebatur charitate, plane
 negligebat, verba, quæ interdum pro-
 ferebat erant, absurda & facta sæpè hor-
 renda. memoria pollebat firma nec
 ulla eam capiebat oblivio anteacto-
 rum.

In hoc hujus miseræ statu quæsiuit
 Maritus, quæ siverunt imprimis Cog-
 nati consilium auxiliumq;. Et primò
 quidem aggressi sunt ad Medicos, qui
 varia ipsi propinaverunt medicamen-
 ta, cum autem isti per aliquot septima-
 nas profunderent perderentq; vires
 incassum, è Tantalii horto fructus col-
 ligere volebant cognati petentes à Car-
 nifice opem, cujus carnificinâ miserri-
 mē torquebatur ægra, sed frustra in-
 consideratissima cum temeritate tan-
 gebatur angebaturq; Misera. Hinc Im-
 postoris cujusdam infamiâ flagrantis
 per-

perfidia & inconsultae amentiae com-
 mittebant aegram, ast cum & hujus
 thraonicae pollicitationes plane essent
 irritae atque frustraneae, miserunt illam
 ad sanctarum Flaminicarum Cœnobi-
 um, quoniam verò istae suis aquae be-
 nedictae asperfusionibus aliisque rebus ad-
 hibitis nihil nisi alapam à mentis haud
 compote reportabant, remiserunt ean-
 dem domum Mariti, ubi per satis lon-
 gum tempus absque ulla, quantum ego
 scio, remediorum adhibitione miser-
 rime catenis alligata vitam spiritumque
 duxit. Tandem, elapsò à prima inva-
 sione annò, Frater Melancholicæ ger-
 manus, qui majorem certè quam fra-
 ternam illius habuit curam, Patruelis
 & Fautores coaccedebant ad me, hoc
 unum maximopere à me petentes con-
 tendentesque, ut illam curandam susci-
 perem. Vix autem ac ne vix quidem
 animum inducere potui, ut illorum sa-
 tisfacere desiderio, fateor enim me
 abhorreere carnifices, impostores simi-
 lisque farninae homines, nec libenter rem
 habere cum illis, qui istorum manibus
 fue-

fuērunt tractati, amore tamen Proxi-
mæ tam miserè vitam transigentis &
petitionibus Fautorum ac Amicorum
convictus, postquam Ægrotæ statum
& morbi circumstantias benè confide-
raveram, voluntati illorum me præ-
bui obsequiosum, confidens, Deum
curationi instituendæ, dum in illius
honorem & proximæ emolumentum
curam suscipere proposueram, cle-
mentissimè fore benedicturum.

SECTIO. I

Pathologiam considerans.

Affectus, de quo in Casu præceden-
te verba sunt facta, est Melancholia
& quidem Hypochondriaca, quæ solet
definiri ab Autoribus, quod sit Deliri-
um sine febre cum tristitia ac metu. De-
scribi meò iudicio hunc posset in mo-
dum, quod sit continua eaq; tristis con-
sideratio infortunii perpeffi, damnum
vel jacturam bonorum, honoris, alio-
rumq; concernentis, à spiritibus animalibus
crassis, depressis ac concentratis, uti

D. Wedelius loquitur, unum eundemq̄
 motum servantibus ortum ducens, ita
 ut Menti de his continuo cogitanti
 una vel plures imprimantur ideæ, re-
 cto iudicio penitus adversæ, unde deli-
 rium circa unum tale vel plura obje-
 cta simul eveniat, cum interim Anima
 de aliis rebus optimè interdum judica-
 re possit. Talis autem tristitia conti-
 nua semper conjuncta est cum metu,
 quæ duæ animi passiones verè sunt in-
 separabiles, ubi enim tristitia magna
 ibi quoq̄ adest metus & vice versa. Sic
 Nostra, quæ augendis opibus, curis do-
 mesticis & similibus omnes curas, co-
 gitationes omnes nimium quantum
 impendebat, cum ex servo de itinere
 redeunte audiret, vinum adustum, cui
 coquendo multos fecerat sumtus, valde
 exigui apud Extraneos esse pretii, hæc
 & adhuc alia ingrata damniq̄ plena re-
 latione insigniter perterrita, magnâ
 post aliquot dies fuit correpta tristitiâ,
 de qua nullis verbis, nullis rebus fuit
 abducenda, putavit enim de se suisq̄
 nunc esse actum. Hisce cogitationi-
 bus

bus tristitia concatenatis inhærebat
 misera, quô factum, ut Menti eò firmi-
 us impressæ fuerint ideæ sano iudicio
 contrariæ, & circa unam vel alteram
 rem delirare inceperit, de aliis inter-
 dum rectè iudicans. Dixi in antece-
 dentibus, affectum, quo in præsentii
 casu ægra laborat, esse Melancholiam
 Hypochondriacam, & quidem ideò,
 quia satis diu ante invasionem de gra-
 vitate abdominis, dolore gravativo la-
 teris sinistri & ructibus nidorosis con-
 quæsta est, & cum domi meæ, in qua
 tempore curationis subsistebat, inesset,
 semper multa de mole quadam circa
 hypochondria faciebat verba. Es lege
 Ihr daselbst eine Kasse / und drückte sie so
 sehr / daß sie oft keinen Athem holen kônte.
 Subjectum hujus mali S. Pars affe-
 cta primaria & principalis est Cere-
 brum, in primis verò Glandula Pine-
 alis dicta, quæ sita est inter tertium &
 quartum cerebri ventriculum in ri-
 ma, quam magnam vocant, in itinere,
 quod tendit à tertio ad quartum ven-
 triculum, ut respiciat tam nervos i-

A s

ante

anterioribus ventriculis fitos, quam
 eos qui terminantur in quartum, uti
 philosophatur D. Craan in Tractatu
 de Homine p. 551. Hęc Glandulę Pine-
 ali, quę vera Animę sedes, utitur Mens
 ad determinandos spiritus & recipi-
 endos illorum motus, ibi enim medi-
 antibus spiritibus animalibus Menti
 tristitia ab extra obvenientia repręsen-
 tantur, ut Mens nihil aliud quam tristitia
 cogitet, ac proinde intermittat, spiri-
 tus dictos ad debita officia delegare, fit
 potius, ut solum semper de novo tristes
 recipiat motus atq; impressiones, iis-
 demq; continuo inhęreat. Spiritus
 enim animales, qui ministrorum apud
 Animam funguntur officio, si ob cau-
 sam aliquam eximiam tristes facti sunt,
 tristitiam hanc suam motu tardo ad
 Glandulam, Mentis sedem, deportant,
 eandemq; ibi tam fortiter imprimunt,
 ut Anima nil nisi vestigia tristitia con-
 templari possit, quę ita firmiter inhę-
 rent, ut difficile sit, illa iterum extin-
 guere, hinc est, quod Mens in una ea-
 demq; re, cujus causã semel magnum
 in

in modum ac intimè tristis fuit reddita, indefinenter hæreat, donec per remedia debita denuò liberetur. Nam sicut injuriæ enormes ab alio illatæ firmitus imprimi solent animis hominum imprimis elatiorum, quàm beneficia præstita sic quoq; tristitia insignis, ex honoris vel bonorum jactura concepta in ambitiosis & avaris similibusq; animis abjectis profundiores ac constantiores solet agere radices, ut vix ac ne vix quidem denuò eradicari queat. Subjectum minus principale s. causæ sunt Spiritus animales, & massa sanguinea, quò etiam pertinent primæ viæ.

Essè autem Melancholiam, de qua hic loci agitur, cognoscitur ex signis in Casu enumeratis. Primarium & Pathogmonicum est tristitia summa & metus, quibus detinebatur ægra. Ita tristibus dedita erat meditationibus, ut raro vel nunquam ferè ad interrogata responderet, aut si quid daret responsi, esset absurdum, inconcinnum, atque abruptum. Metu affecta erat haud exiguo & semper sibi insidias strui putabat. Noctes

ctes plurimas agebat exsomnes & quando somnus accedebat, erat turbulentus, detestabilibus ægra divexabatur insomniis. Sæpissime effundebat lachrymas, interdum iterum risu vultum solvebat, præsertim quando de jucundis cum illa erat oratio. Erant autem illi auditu jucunda si quis verba faceret de Personis Illustribus & amatis, quibus cum conversandi cupiditate ardebat incredibili; Honoris quoq; desiderio inflammata interdum videbatur, se forem Comitum quorundam esse existimans, ideòq; homines inferioris sortis & conditionis vilipendebat nec ullo eos aspectu dignabatur, indignabatur potius maximè, si quis ipsi hac in re contradicere & sanis rationibus illam convincere studebat. A cibis abstinebat, credens illis aliquid esse in coctum quod necem sit illaturum, multum verò sitiebat, & bibebat ad ebrietatem usq; quò tempore omnes, qui ipsi obloquebantur vel illius voluntatem exsequi renuebant, verberibus aut convitiis tractabat. De anxietate circa præcor-

cordia & mole insigni circa hypochondria omnis erat querela, altaq; sæpe numero ducebat suspiria. Singultu infuper etiam persæpe convellebatur ferociter. Hæc omnia, quæ ita enumeravi, signa atq; symptomata in nostra melancholica, per illud tempus, quo domi meæ habitavit, observare licuit, ideoque eadem secundum ordinem proferre duxi necessum. Si illorum ratio esset explicanda facili posset fieri negotio per causam mox dicendam, superfluum autem esse puto hîc addere, quod paragrapho sequenti continebitur. In medicorum scriptis evolvi atque legi possunt, quæ in aliis melancholicis rara annotârunt, hæc enim huc transcribere super sedeo, & quæ non ipse in hac Nostra vidi, silentio præterunda esse existimo.

Ad Causam vero hujus morbi inquirendam atque explicandam me convertito, ut, hæc cognitâ, curam ipsam, quâ in præsentî casu usus sum, brevibus exponam, et si juxta normam, quam in explicandis morborum causis tene-

re solent Doctores Medici, incedere
 debeam, consideranda omnium primò
 venit *Causa immediata proxima*, quæ hic
 loci consistit in Spiritibus animalibus
 visciditate, acore atque opacitate im-
 butis ac depressis. Spiritus enim illi,
 qui in statu naturali sive sano sunt puri,
 subtiles, mobiles ac lucidi, nunc reddi-
 ti sunt crassi, languidi, opaci ac causa
 aliquâ externâ, nempe jactura bono-
 rum tristes facti, & Menti in sua sede,
 quò omnes spirituum motus dirigun-
 tur, unam eandemque ideam tristem
 representant & firma illius vestigia im-
 prinunt, ut inde averti iterum neque-
 at, quamdiu motus hiece spirituum
 crassorum ac tristem continuat, sed
 potius pertinaciter tali ideæ inhærere
 ac de eadem cogitare cogatur. Mens
 enim de rebus ita judicat, sicut illi ipsi
 repræsentantur, non aliter ac judex de
 causa aliqua ex actis & probatis judici-
 um formare assolet. Quando igitur
 continua rerum tristem repræsentati-
 one occupatur atque obruitur, nullum
 alium quàm tristem formare potest
 con-

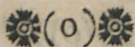
conceptum, cui constanter inhærendo
 aliarum functionum regiarum oblita
 Spiritus dictos in motu semel conce-
 pto linoquit, novas inde semper impres-
 siones tristes recipiens. Inquinamen-
 tum verò seu vitium, quò spiritus ani-
 males sive succus nervosus sunt imbu-
 ti, oritur ex massa sanguinea à consti-
 tutione naturali balsamica, dulci, mobi-
 li redacta in constitutionem acido-vis-
 cidam, quæ constitutio nuncupari po-
 test *Causa mediata & materialis* Non
 autem omnis sanguis viscido acidoque
 inquinatus efficit statim Melancholiam,
 sed requiritur tam intima viscida ac aci-
 di & quidem in majori quantitate cum
 sulphure sanguinis miscela, ut partes
 ejus sulphuræ deprimantur & spiritus
 animales s. succus nervosus nec suffici-
 entes nec satis subtiles ac puri inde se-
 cerni queant, Qualis enim sanguis, ta-
 les generantur & separantur in cere-
 bri glandulis Spiritus, quales nunc spi-
 rituum motus, tales quoque in Mente
 sunt operationes. Mens quidem in
 omnibus æquabiliter bona est distribu-
 ta

ta, illius autem operationes non sunt eadem. Hoc vero menti non est adscribendum, sed constitutioni partium s. organorum, per quæ Menti ræpræsentantur objecta, & illi de hisce objectis imprimuntur ideæ. Vitiatis itaque spiritibus, vitiatis eorum meatibus necessario sequentur motus in Mente vitiati. Sic pueri minori iudicio atqve ingenio ut plurimum sunt præditi, quam adulti, licet unâ eademqve ambo sint donati mente seu Animâ, quapropter unice attendendi veniunt Spiritus illorumque meatus, qui si rectè sint constituti, si spiritus sint satis subtilis, fluidi ac sufficientes, si meatus sint satis pervii, objectorum externorum motus vel ideæ distincte imprimuntur menti. si verò de hoc statu remittant, inconcinne illuc omnia deferuntur. Probat, quæ hæctenus scripsi, præsens casus. Ægra nostra vitam egit sollicitam & curis plenam, cogitationes ferè omnes eò direxit in excessu, ut opes & honores augerentur, si quædam accideret jactura aut damnum, mœrori

rori se dedit totam, conditione ac statu suo non satis fuit contenta, majora enim semper anxie quæsiuit. His & similibus, quæ sub Causis Remotis & antecedentibus comprehendendi possunt, factum, ut spiritus animales nimium dissipati ac depressi ad coctionem in primis viis & secretionem humorum debite absolvendam sufficienter influere nequiverint. Requiritur enim influxum spirituum animalium ad coctionem in primis viis recte riteque peragendam extra omnem dubitationem positum est, deficientibus igitur & depressis illis chylus non laudabilis elaboratur sed crassus, crudus ac viscidus remanet, qui sic massæ sangvineæ pervias notas ingeritur multorum malorum ^autor. Cum itaque in Nostra contigerit quod chylus non satis rarefactus sed crudus acidus ac viscidus sangvini fuerit illatus, sangvis hōc ipsō similem contraxit visciditatem acidam insignem, quā in motu impeditus ac segnis factus est. Quod enim in prima non corrigitur, multò minus in secunda vel tertia emendatur coctione.

B

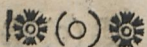
ne.

ne. Ex fangvine itaq; crasso, viscido ac acido fimiles in cerebri glandulis sunt secreti ac generati spiritus, qui Menti quoq; segnitiam & tarditatem in iudicando impesserunt & ejusmodi firma in illa pararunt vestigia, ut Anima, cujus essentia consistit in cogitando, nihil aliud cogitare potuerit, quam quod ipsi indefinente repræsentatione tam firmiter fuit impressum. Quod si nunc objectum aliquod spiritibus crassioribus, languidis, torpidis terrorem s. motum tristem inferat, hi dicti spiritus adhuc magis deprimuntur & tenebricosi evadunt, motusq; illorum multò redditur tardior, nihilo tamen minus tristem hancce sensationem Menti communicant & motu tali continuato illam eadem fortius afficiunt, ut ita successivè, dum nihil nisi tristitia percipit, etiam nihil nisi tristitia cogitare valeat. Et in hoc formalis Melancholiæ ratio consistit, quam in Nostra videre atq; notare licuit. Impossibile namq; est, hominem ullum sine prævia tali dispositione corporis, massæ fangvineæ ac spiritum s. succi

fucci nervosi simul & semel incidere
 posse in Melancholiam continuam,
 quali nostra fuit affecta Ægra, ex quo
 patet, illam sangvinis mixturam acido-
 viscidam & inde generatos spiritus cras-
 sos, torpidos, opacos esse veram Causam
 Melancholiæ. Non quidem nego, aci-
 ditatem illam sangvinis viscidam sæpi-
 us nominatam tractu temporis reddi
 majorem, verum ideò hæc sangvinis
 constitutio non est productum ipsius
 Melancholiæ, sed temper^manet causa,
 & quò major evadit dicta massæ san-
 gvineæ visciditas acida, eò major &
 constantior ac magis rebellis efficitur
 Melancholia. Ista autem, de qua su-
 pra locutus sum, continua eaq; tristis
 cogitatio vel consideratio rei alicujus
 ingratae, quæ damnum, jacturam, op-
 probrium & similia intulit & spiritibus
 tristem sensum ac motum impressit,
 imò perversa Mentis de objecto aliquo
 imaginatio atq; judicium, est produ-
 ctum & effectus à spiritibus vel succo
 nervoso torpidis, crassis, tenebricosis
 ex sanguine viscido, acido, ac minus

mobili elaboratis, qui Mentirem per-
 versè ac motu ingrato communicant,
 ortum ducens. Mens enim s. Anima,
 de rebus ita judicat, (repetere hanc the-
 sin non vereor) sicut ipsi à spiritibus
 animalibus offeruntur, aut, mens ideas
 objectorum ita recipit, sicut per spiri-
 tum motum ad illam deferuntur, per
 motum enim omnia fieri, quæ Animæ
 repræsentantur, probatione haud in-
 diget. Quod si igitur spiritus isti ob
 constitutionem sanguinis acidiorum
 ac viscidiorum jam tum segnes, tene-
 bricosi & in motu tardi existant, è fa-
 cilius à causa quadam externa tristi-
 tiam s. tristem sensationem & motum
 recipiunt, & hōc suō tardo tristiciq̃ mo-
 tu similes tristitiæ impressiones menti
 suppeditant & ubiq̃ firma tristitiæ in
 illius sede parant vestigia, hinc illi ni-
 hil fere aliud quam tristis cogitatio su-
 permanet, ita ut officii sui regii imme-
 mor spiritus suos ministros ad munia
 obeunda non rectè demandet, sed illos
 quasi negligat, unde spiritus illi sibi re-
 licti in uno eodemq̃ motu semel ince-
 pto

pto perseverantes unam eandemq; rem
constanter repræsentant, ut hõc modõ
idea Menti semel firmiter impressa,
licet sit perversa & sano iudicio contra-
ria, continuõ permaneat eadem, quod
ita in hac Nostra per totum morbi cur-
sam omninõ fuit observatum. Hæc
sufficiant de causa & modo fiendi. Hip-
pocrates 6. Epidem. Causam melan-
choliæ esse seu Melancholiam fieri scri-
bit, quandõ atrabilarius humor men-
tem obsideat, h. e. illam cerebri Partem,
quæ principum facultatum S. Mentis
est habitaculum occupet atq; obnubi-
let. Diemerbröek in Disp. Pract. p. 5.
Causam reponit in Phantasma melan-
cholicum, quod spirituum animalium
specificam seu occultam intemperiem
induxit. D. Wedelius Causam Me-
lancholiæ esse depressionem ac con-
centrationem spirituum asserit in E-
xercit. Path. Ther. Rolfincius obtene-
brationem spirituum animalium Me-
lancholiam efficere iudicat. Cartesius
accusat spiritus animales ab intemperie
sanguinis crassa, viscida & fœculenta

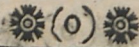
tenebricosos ac crassiores factos, qui si non moveantur ordine, varia oriuntur deliria. Plures Autorum sententias huc transcribere erit inconsultum. Sua interim cuilibet hac de re maneat sententia, qui alium sibi de melancholia ejusq̄ causa formavit conceptum.

Restat, ut paucis addam, quid de melancholix exitu judicandum & quodnam de eodem sitentum sit Prognosticum? Pertinere melancholiam ad morbos chronicos graviores ac curatu difficiliore docet præsens casus, dum ultra annum duravit. Fatentur illud ipsum omnes, qui de melancholia scripserunt medici. Quò altiores firmioresque egit radices, eò difficilius & non nisi magnis denuò eradicatur remediis, hinc quoque flagellum & opprobrium dici solet medicorum, quia plurima sat generosa sæpe eludit medicamenta. Si quoque consideretur depravata ventriculi aliorumque viscerum constitutio, si perpendatur vitiosa totius massæ sanguineæ mixtura, faten-

tendum est ad illa omnia restituenda
 longum requiri temporis spatium. E-
 pilepsiam in super ut & Apoplexiam &
 Paralyfin supervenire interdum Me-
 lancholicis Autores notarunt, sæpius
 verò mutari & transire in Maniam ex
 Observationibus Medicorum & pro-
 pria experienciâ edoctus sum, & credo,
 hoc quoq; cum tempore contigisse in
 Nostra, incipiebat enim unum vel al-
 terum verberibus tractare, præ ira
 mordere labra, imò furere & insanire
 in nonnullos, oculiq; illius sæpe exar-
 descebant iracundiâ. Spem tamen
 posui in Deo, cujus benedictione ma-
 gnos sæpe curare licuit morbos, & suc-
 cessum expectavi multum ex remedio
 ad quævis acida ac viscida in sanguine
 destruenda & liberandos ab illa labe
 spiritus efficacissimo, ut sic novi ac sa-
 niores denuò in Mente queant
 formari conce-
 ptus.

B 4

SE-

SECTIO II.

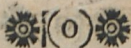
Curam Sistens

Melancholiam inveteratam medicamentis levioribus imò sæpe generosis & longo usu probatis difficillimè cedere, fatebuntur omnes, qui his in casibus praxin habuerunt. Inchoantem quidem facilius extirpari posse sum expertus, consummatam verò multum mihi olim in duobus, quorum recordor, subjectis parasse laboris non eo inficias. Plurimos itaque hâc occasione, cum Melancholica mihi obtruderetur curanda, celeberrimorum Medicorum, qui satis doctè fatisque fuxit de Melancholia scripserunt, consului, evolvi atque revolvi libros, methodum medendi in illis propositam præscriptamque accuratissimè perpendens. Cùm autem antehac mihi contigerit, quod illorum vestigia premens ad nauseam usque tractârim Melancholicos, aliam viam certio remque meo
judi-

judiciô excogitare institui methodum
 curandæ Melancholiæ per *Salivatio-*
nem scilicet *Mercurialem*, cujus, quan-
 tum ego quidem scio, nemo unquam in
 hoc morbo fecit mentionem, nisi quod
 Willisius Anglorum medicus incom-
 parabilis se â salivatione mercuriali in-
 fanos quosdam perfectè curatos vidif-
 se scripserit, uti hoc D. Dolæus in En-
 cyclop. Med, Th. Pr. p. 66. brevibus
 refert. Dum enim firmiter sum per-
 svasus, Melancholiæ causam essentia-
 lem seu materialem, ut supra dixi, con-
 sistere in sanguine crasso, viscido ac a-
 cido & inde generatis spiritibus simili
 labe inquinatis, hinc admirandum
 mercurii vivi effectum quem in pluri-
 mis solet edere affectibus, probè confi-
 derans, nullus dubitavi, quin in Nostra,
 quoad vires adhuc satis validæ dictam
 instituerem salivationem mercuria-
 lem. Nemini enim est ignotum, in
 Lue Venerea, ubi sanguis certè non
 leviter viscidis, acidis ac acribus scater
 salibus, â salivatione mercuriali certam
 expectari posse opem atq; curationem

perfectam, quæ ab aliis non ita facile impetratur remediis, quidni etiam ista cura mercurialis haberet locum in melancholia inveterata, à principio acido ac viscido generata, quæ haud minorem nec levio-rem nec levio-rem poscit remediorum applicatione-um, quam Lues illa Neapolitana? Quisnam est, qui abnegabit, mercurialia, si modò cum prudentia sint præparata & prudenter adhibeantur, in abstrusissimis infantum morbis, aliisq; adultorum ægri- tudinibus sæpe desperatis insignem afferre opem? Cum quoq; nulla animo meo inesset controversia, sed constaret potius si non inter omnes attamen inter plurimos Doctores summos ac pro explorato haberetur, salivationem mercurialem esse tutam atq; certam (cæteris paribus) multorum gravissimorum morborum, in primis morbi gallici, Lepræ colicæ similiumq; medicinam, speravi imò pro certo habui, quod & in hac mea melancholica ex sæpius nominata salivatione mercuriali effectus sit insecuturus desideratus salutaris.

An-

Antequam autem methodum, quâ usus
sum, excitandæ salivationis proponam,
recensere omninò necessum est, quæ-
nam illi præmiserim. Volunt quidem
nonnulli, ut statim, absq̃ ulla medica-
mentorum adhibitione, illa in usum
vocentur, quæ salivationem excitare
debeant, verùm hic modus mihi nulla-
tenus arrisit, sed feci initium curatio-
nis medicamentis nunc dicendis. Die
26. Novembr. A. p. exhibebam di-
gestivum, liquorem aliquem salinum
alkalicum, alterô mane propinabam
Vomitorium sequens.

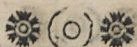
R. tartar. emet gr. VI.

crystall. tartar. gr. XII. | M.

Hoc quinque excitabat vomitus &
bis alvum aperiebat. Tantam tarta-
ri emetici dosin in melancholicis esse
necessariam, haud semel observavi, no-
tarunt hoc ipsum quoq̃ Practici, alias, si
dosis exhibeatur insufficiens, nullum
inde potest sperari levamen, verùm
potius majus gravamen, majorq̃ anxi-
etas

etas circa præcordia relinquitur, sicuti
 hoc in Nostra Ægra ante annum in
 morbi principio contigit, quò tempore
 à medico quodam illi exhibitum fuit
 electuarium ad vomitum excitandum,
 quod autem, cum intentioni propter
 dosin emetici insufficientem minimè
 satisfecisset, anxietates præcordiorum
 magnum in modum auxit, omniaq; in
 pejus sunt redacta. Existimo quoque,
 quod Electuarium ipsum impediverit,
 quò minus successerit vomitus, & qui-
 dem duplicem ob causam. primò enim do-
 cet experientia, Electuaria. Bolos, Pilu-
 las non facilè revomi, atque ideò me-
 dicamenta contra vomitum symptoma-
 ticum in forma boli, electuarii & pilula-
 rum solent exhiberi, secundò constat, in
 Electuariis particulas tartari emetici
 sulphureas nimium dissociari atque
 involvi, ut postea non satis explicari
 iterum queant, saccharata quoq; vi-
 sciditate suà adhærent tunicis ventricu-
 li & irritationem fibrarum ad excitan-
 dum vomitum necessariam imminuunt.
 Ex hoc discitur, quod dosis & forma me-
 di-

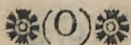
dic
 fe
 du
 mi
 qu
 cie
 ru
 qu
 ag
 nu
 ita
 qu
 vit
 var
 tis
 hor
 cur
 rur
 gu
 tas
 pul
 ctis
 My
 def
 nor
 o p

dicamentorum in hoc similibusque affectibus sit probe attendenda, ne ægro, dum prodesse volumus, noceamus. Hoc mihi exquisitum est tam satis, quam nunquam illud invenies fecus, quod insufficiente dosi medicamentorum emedicatorum & purgantium tam in melancholia quam aliis in morbis humores noxii ad ægroti detrimentum solum moveantur, nunquam verò promoveantur. Ex illo itaque supra præscripto Emetico quinquies, ut dixi, vomuit, bisque exoneravit alvum, cum sensibili, ipsa fatente, levamine. Hòc peractò Tincturam martis cum sale volatili oleoso semel in die horis matutinis sumendam propinavi cum decocto herbæ anagallidis & florum hyperici, & assum sit singulo manè guttas octuaginta ascendendo ad guttas centum & viginti; sub noctem verò pulverem ex antimonio martiali cachectio, sacch. saturni & arcano duplicato Myns. Maximam enim martialibus ad destruendum acidum inesse efficaciam non semel expertus sum & procul dubio plurimi magnorum nominum Medici-

ci-

dici hanc meam approbabit affertio-
nem, hinc extra omnem dubitationis
aleam positum esse existimo, Melan-
choliā non nimis inveteratā solis
posse tolli martialibus. Malum quo-
que hypochondriacum, quod Melancho-
liæ principium jure meritoque appel-
lari potest, nullis melius cedit remediis,
quam illis quæ ex ferro sunt præparata,
inter quæ mihi familiari sunt in usu Tin-
ctura martis cydoniata, aperitiva Lu-
dov: antimoniata s. metallica ex regulo
martis, venere ac jove parata. Tinctura
vitrioli martis antiscorbutica, Flores
falis ammon. martiales, antimonium
martialē cachecticum Ludovici in
Pharm. p. m. 176. descriptum icteri spe-
ciebus, malo hypochondriaco & cache-
xiis aliis satis laudare non valeo. Hisce
continuari curavi ad diem usque quar-
tum decembris, die ejusdem quintō, cum
alvo laboraret pertinaciter obstructā,
pilulas pulpæ pomi borstorffiani assati
involutas præbui devorandas & qui-
dem erat formula sequens.

R. Extr. panchymag. Croll. gr. XV.

colocynth. gr. IV.

resin scammon. gr. VIII.

tartar. vitriolat. gr. X.

M F. cum tinctura tartari l. a. pipulæ croco martis conspergendæ. Hinc tribus tatummodò dejecit vicibus, licet sæpius brodium prunorum crystal- lis tartari acuatuum superbiberet. Ex quo licet conijcere, quanta hic fuerit in primis viis humorum aciditas vis- cida qua vis pipularum cathartica sit refracta, humorum enim aciditatem vi- fidam omnium alvi obstructionum esse autorem probatur â posteriori, quatenus sal tartari in aqua resolutum & ad drach- mam exhibitum brevi obstructiones dictas referat, probari etiam posset ul- terius aliis rationibus, nisi nimium â scopo atque proposito aberrarem. Descendo potius ad ipsam, Mercurii applicationem, hîc loci in usum voca- tam, quâ salivationem desideratam quò citiustutiusque eò melius excitare pos- sem. De modo, quò operetur Mer-

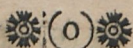
cu-

curius in corpore, humores scil. viscidos resolvendo, & in modum agendo, acidos edulcorando, obstructions vasorum viscerumque aperiendo & ptyalismum excitando diffusius agere supervacaneum esse duco, omnibus enim, qui illum modò semel in usum vocatum viderunt, notum esse debet, Mercurium cunctòs illos edere in humano corpore effectus, & quidem quatenus constat ex minimis globulis infinitæ subtilitatis ac mobilitatis, qui, dum quaslibet permeant corporis humani partes, instar magnetis absorbent & recipiunt sales acres corrosivos in sanguine & sero hærentes ac in glandulis aliisque partibus delitescentes. Hinc obstructions vasorum ab illis ortas aperiunt, & partes à viscidate molesta liberant. Quisnam autem nunc fit tutissimus excitandi salivationem modus, videamus. D. Dolæus Magni nominis medicus in Encyclop. med. Th. Pr. varios Salivationis instituendæ recenset modos; Describit enim pulverem ex turpethi miner-

neralis granis tribus vel quinque & mercurii dulcis granis sex compositum & per aliquot dies, usque dum Salivatio subsequatur, repetendum, tutius tamen excitari salivationem adducit exhibitis granis decem mercurii dulcis ascendendo ad grana viginti, usque dum effectus subsequatur. Mentionem quoque facit sufficiens ore excipiendi est cinnabari antimonii vulgaris & myrrha rubra anaticè mistis instituti, molestum verò hunc esse modum & pluribus gravioribus symptomatis stipatur existimo. Tandem quoque Inunctionem attingit, unguentò mercuria omnes articulos linteò prius fricatos, cum plantis pedum esse inungendos asserens. Hunc ultimum modum, si administratur caute ac providè, tanquam tutum optimumque cæteris præfero, propria experièntiâ nec non rationibus & autoritate plurimorum præstantium Medicorum ac Chirurgorum, qui hanc inungendi methodum sæpissimè in usum vocarunt, permotus atque convictus. Varias autem in illorum

C

scriptis

scriptis reperimus unguentorum mercurialium compositiones. Thom. Sydenham in Prax. Med. Experim. p. 426. describit unguentum simplicissimum sequens:

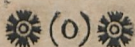
R. Axungia porcina unc. II.

Mercurii crud: Unc. I. M. ut mercurius

Subigatur totaliter & scribit, se neq̄ oleum aliquod ê calidioribus neq̄ aliud quid admiscere, cum deterius fiat unguentum, putat etiam nullis evacuationibus, v.g. Venæ Sectione & Purgatione infirmatos salivationis impetum multò melius sustinere, quàm eos, quorum quasi ante prælium incisi sunt nervi. Huic sententiæ in totum subscribit D. L. Jungken in Compend. Chirur. p. 510. Alii diffusiolem docent unguenti compositionem, sic Purmannus Chirurgus omni laude dignus in Lorbeer-Kranz p. 752. habet unguentum, sequens

R. Axung. porc. unc. VI.

1676

Cera unc. IIII.

terebinth. unc. III.

mercurii puriss. unc. IIII.

Ol. ligni rhod. drachm. I.

M. F. Unguentum.

& in tractatu von der Salivation - Cur
Cap. 3. præscribit formulam hõc mo-
dõ

R. Mercur. vivi puriss. cum s. q. terebinth.

Cypr. probè subact. unc. III.

Unguent. rosat. Mes.

Nervin. Vig. a. unc. III.

Ol. ligni rhod. scrup. sem.

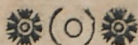
M. ad formam linimenti.

Mentionem quoque facit ibidem tri-
um aliarum compositionum, quæ l.
c. evolvi atque legi possunt. Ego sim-
plicissimam elegi viam & in nostra Me-
lancholica unguentum composui tale.

*R. Mercurii viviper pannum & corium
purificati unc. VI.*

terebinth. Cypr. unc. IV.

M. optime donec mercurius omninõ di-

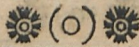

Sparuerit tunc add. Axung. porcin.
Unc. IV. F. Unguentum.

Quô die septimo & octavo decembris primâ vice juncturas manuum ac pedum, die nono & decimo cubitum ac genua inungi curavi, die undecimo præter dictos articulos etiam volis manuum ac plantis pedum affricari unguentum jussi. Cum autem nulla instantis salivationis signa prodirent obviam, die 13. exhibui sudoriferum ex Tinctura mihi familiari Bezoardica volatili, ut illo humores viscidiores eò melius in motum ducerentur. Ast enim verò nullus inde sentiebatur effectus, quare die 14. propinavi scrupulum mercurii dulcis, verum nec ille incitabat salivationem, duro itaque nodo duriores imponi debere cuneum putavi, & inunctionem hætenus intermissam denuò esse instituendam judicavi, quâ die 15. iterum peractâ salivationis prodromi veniebant in conspectum, querebatur nempè de capitis ac
gin

gingivarum dolore, fœtor oris percipi-
ebatur & saliva tenax adhærebat gin-
givis, die 16. omnia, excepto oris fœto-
re, evanuerunt, ut utile duxerim, scru-
pulum mercurii dulcis exhibere, quô
quidem salivatio parùm suscitabatur,
alterô autem die sc. 17. Decembr. nihil
quicquam amplius de illa sentiebatur,
ut nolens volens tertiâ vicè scrupulum
mercurii dulcis dederim, quô tandem
impetravi, ut salivatio ex voto non
quidem copiosa & abundans sed tamen
sufficiens & constans successerit, quæ
duravit usque ad tertium Januarii h. a.
diem, quô tempore sensim remittebat
salivatio, & omnia evanescebant, quæ
antehac fuerant molesta, judiciô uteba-
tur multò constantiori, orare cum aliis
& præ se sola incipiebat, quod antea
planè renuerat, imò in omnibus, circa
quæ olim erraverat deliraveratque,
sentiendi ac judicandi rectiùs integra
illi erat potestas. Durante verò sali-
vatione sæpius postulabat necessitas,
ut ad alia haberem respectum. Sic
pertinax prioribus diebus alvi obstru-

Etio multum mihi faceſſebat negotii, catharticum exhibere duxi inconſultum, neſalivationem magno cum labore ſuſcitata in motu impedirem, clyſteris uſum ut admitteret, nullis verbis nullisque precibus erat inducenda, prunis itaque, pomis borſtorffianis cum paſſulis & ſimilibus coctis alvum aperire tentabam, ſed fruſtra fiebant omnia, inſuſum ex drachma foliorum ſennæ electæ & ſale tartari cum unciis quatuor aquæ fluviatilis factum exhibebatur incaſſum, quod alias in pertinaciſſimis alvi obſtructionibus optatum ſemper dedit effectum, hinc potui ordinario infundebam nitrum antimoniatum, de quo ſingulo die capiebat drachmam, hoc ter exhibito, alvus ſuum faciebat officium, nec quicquam porro creabat moleſtiæ. Divexebatur etiam tempore ſalivationis vigiliis cum ſumma virium debilitate, quibus ſuccurrere conſultum putavi exhibendo pulverem ſeqnentem.

R. Perlarum orient. subtiliss. pulv. gr. XXIV.

sacchari saturni gr. X.

extractianod. mihi usitati gr. I.

M. F. pulvis sub noctem capiendus, quem cum fructu aliquot exhibui vicibus, benè enim hinc dormire incipiebat, nec ullum patiebatur salivatio detrimentum, sed liberè peragebatur. Ex quo didici, Opiata tempore salivationis non esse nociva nec fluxum salivæ impedire, licet aliàs omnes, exceptò sudore, soleant componere humorum fluxiones. Nullus etiam neglexi durante salivatione alia quoque ad spiritus animales excitandos & visciditatem massæ sanguineæ incidendam propinare medicamenta, quamvis nonnulli tam Medicorum quam Chirurgorum tempore salivationis rarius remedia morbo convenientia in usum vocare, sed omnia soli salivationi relinquere soleant. Indies enim exhibui vel Essentiam Anagallidis compositam B. D.

Michaëlis Lipsiensis, quæ paratur ex
 herba anagallidis, floribus hyperici &
 sanguine afini, de qua notandum, spiritum
 ex herba anagallidis & floribus hyperici
 destillatum nihil quicquam ex afini
 sanguine extrahere, sed aliam ad hoc
 opus requiri enchiresin; vel propinavi
 Tincturam mineræ lunaris cœruleam
 cum spiritu salis ammoniaci circulato
 confectam, interdum quoque Essenti-
 am cardiacam D. Bontekæ in Fundam.
 Med. descriptam in usum vocavi, qui-
 bus inter salivandum usurpatis insi-
 gnem vidi effectum, ita ut salivatione
 ad finem perductâ omnia simul evanu-
 erint, quæ antea Nostram absurda faci-
 entem & loquentem ad iudicium re-
 ctum formandum reddiderant ineptam.
 Verbô, quæ olim tristis ac cogita bun-
 da fuit, hilarem nunc exhibebat vul-
 tum; quæ solitudinem amavit, optabat
 & expetebat conversationem cum ami-
 cis; quæ lachrymas reddidit copiosas
 atque duxit suspiria, lætâ fronte ac
 voce laudabat Deum; quæ res dome-
 sticas, maritum, liberosque ultra annum
 ne-

neglexit, illis præesse efflagitabat; quæ olim de certis rebus atque personis constantem licet falsam ac vanam conceperat ideam, nunc rectum de omnibus illis formabat iudicium; quæ etiam de magna sub hypochondriis jacente mole querelam habuit gravem, se planè ab eadem esse liberatam pronuntiabat; Sola & cum aliis lubentissimè faciebat preces ad Deum, gratias pro præstito auxilio persolvens & ulteriorem Dei opem precibus exposcens, quæ antea, ut oraret, nullo modo potuit adduci. Et ut paucis me expectiam, Nostra à gravissima Melancholia penitus liberata vitam agit modestam, mentemque sanâ, Deo sit laus in æternum, fruitur in corpore sano. Cum fructu quoque & durante & absolutâ salivatione ad excitandos spiritus & novum quasi ætherem sanguini inducendum adhiberi potuissent, quæ D. Bonetus Thes. Med. Pract. L. 2. de Morb. Cap. p. 679. profert, & imprimis Mixtura sequens ex Agricolaë Comm. in Popp. Tr. de Arg. p. 113. excer-

pta in confiderationem meô iudicio
venit, per 14. dies exhibenda,

R. Tinctura luna gr. VIII. Corallior. gr. VI.

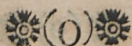
Essentia perlarum gr. V. Spir. C. C. gr. III.

Ambræ, Moschi a. gr. III. M.

Est quidem pretiosa & non nisi diti-
oribus præscribi potest, credo tamen,
intentioni supra dictæ eandem optimè
posse satisfacere. Tinctura etiam
croci, cuius ibidem fit mentio, tristiti-
am & melancholiam mirè expellit juxta
Joh. Th. de Bry Introd. in vital.
Philos. Tr. 2. p. 5.

Supereft nunc, ut & breviffimis ex-
ponam, quam durante falivatione usa
fit diæta. In principio curationis â
me susceptæ parum vel nihil edebat,
ficuti per totum morbi cursum soluit,
incipiente verò falivatione juscula illi
præbui ex avena, brodio carnis bovi-
næ, vitulinæ, gallinarum, nec non pru-
na & poma borstorffiana cum passulis
& aniso cocta. Potus ordinarius erat
decoctum ligni saffasfras cum passulis
floribus hyperici aliisq; factum. Ce-
revisia enim & vinum tum temporis
mi-

minimè conveniunt. Cum autem sub finem salivationis appetitus, antehac diminutus vel planè prostratus, augetur carnem vitulinam, gallinas, pisces saxatiles & similia coctu facilia porrigi curavi, tandem finitâ in totum salivatione, cum illi concederem, ut ex suo in meum intraret hypocauftum, mensæ meæ confidebat mecum prandiens cœnansq̃. Interea temporis autem, quô salivam exspueret, continuo hypocaufto nocte dieq̃ calido lectoq̃ insidere cogebatur, ne frigus externum, quod illis diebus sat validum percipiebatur, impediret salivationem. Finitâ demum salivatione quotidie assumfit manè & â meridie modo Tincturam martis, modò Tincturam mineræ lunaris, modò Sal volatile oleosum, modò essentiam cardiacam, superbibendo aquam calidam, cui herba thee erat infusa, & hoc opus continuavit usq̃ ad diem Januarii hujus anni decimum quartum, quo domum revertebatur Mariti, mente ac corpore fruens sanis. Restat deniq̃ ut tribus dicam verbis, quod symptomata, quæ in
lue

lue venerea circa palatum aliasq̄ partes oris solent obvenire, nullius ferè in Nostra fuerint momenti, levis quidem observata fuit palati inflammatio, quæ autem decocto ex ligno sassafras, radice chinæ floribus sambuci confecto, cujus nunciis octo succi limonum unciam dimidiam, Spiritûs florum sambuci unciam & spiritûs cochleariæ drachmas sex nec non sirupi papaveris erratici uncias duas addidi, brevi fuerit sublata. Notandum tamen est, ad hæc & similia symptomata in omni salivatione præcipuum habendum esse respectum, quia multum sæpè creant molestiæ & periculi. Silentio etiam præterire nequeo quod, antequam êd domo mea discederet, bis vel ter in lecto eam sudare fecerim exhibitô pulvere sequenti

R. Reguli antimonii medicinalis gr. XX.

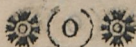
Antimonii diaphoredici gr. XII.

Salis volatilis C. C. gr. V.

Cinnabaris nativa Hung. gr. VI.

Extracti anod. gr. β.

M. F. l. a. pulvis manè cum aqua florum sambuci capiendus. Laconicum enim

enim deficiebat, aliàs in illo sudorem
evocaffem. Venæ Sectionem quoq̃ ul-
timis diebus adminiftravi parcam, non
quidem, ut iftam ad curationem rectè
absolvendam duxerim neceffariam, fed
ideò, ut viderem, quomodo maffa fan-
gvinea nunc effet conftituta. Dixerant
enim Cognati, illo tempore, quò Noftro
â Medicis & Medicaftris fuerit tracta-
ta, fangvinem ita denfum, craffum &
vifcidum ê venis pertufis prodiiffe, ut
ne fluere quidem potuerit, nec mini-
ma feri gutta illi fupernatarit. Nunc au-
tem confpiciebatur fat fluidus, magno
cum motu ex aperta vena profiliebat,
color erat optimus & fero quali abun-
dabat. Tandem ultimo ante difceffum
die adhuc femel pilulas fequentes præ-
bui deglutiendas.

*R. refina scammonii gr. V.
extracti trochisc. alband. gr. II,
mercurii dulcis gr. VII.*

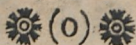
*M. F. cum elixir. propriet. f. a. pilulæ
N. VII. pulvere irid. Florent. confper-
gendæ*

gendæ, unde quinquies exoneravit al-
vum, quô innotescebat, humores nunc
longè aliter esse constitutos, quam ante
salivationem, cum ex Cathartico tum
temporis exhibito multò fortiori tri-
bus tantummodò dejecerit vicibus.

In Ephemerid. Med. Phys. A. N.
C Dec. II. A. 4. Obs. X. p. 30. sq.
scribit D. Crüger, quod Insania s.
Melancholia per Venæsectionem trici-
es repetitam fuerit curata in Capitaneo
quodam ex Gallia reduce, inquires, se
tentasse, vincto patiente, alternis diebus
fangvinis detractionem, mox in dex-
tro mox in sinistro pede, tandem ex ve-
na frontis, & hunc ordinem repetiisse
usq̄ne dum tricies fangvis missus esset.
Hôc factum esse asserit, ut, quemadmo-
dum fangvis sensim melior prodiit, ita
ut tandem roseus in conspectum veni-
ret, sic sanitas & rationis usus sensim
redierint. Singulis verò vicibus ad mi-
nimum unciaë quatuor ad summum
unciaë sex vel octo fangvinis sunt de-
tractæ, ab initio quidem alternis diebus,
progressu autem temporis bis in septi-

mana celebrata venæsectione, interje-
ctis vero diebus vinum chalybeatum
laxativum cum specificis anti melan-
cholicis adhibuit. Hanc curandi me-
thodum in hoc aliisque nonnullis mor-
bis commodum habere locum & trans-
fusionem sanguinis tanquam certam
melancholiæ curam cum fructu posse
institui nullus dubito.

Hoc est, quod de præsentis typis
mandare casu utile duxi, ut tam Docti-
oribus amplio rem praxin exercenti-
bus, quàm iis, qui medicinam facere in-
cipiunt, darem ansam penitus inqui-
rendi, annon hæc Salivatio Mercuria-
lis in multis aliis chronicis atque re-
bellibus corporis humani cum fructu
sit ad ministranda affectibus? Ego enim
haheo pro certo, plurimis eâdem suc-
curri posse morbis, eorumque stirpes
radicitus evelli, quibus vulgaria non
semper sufficiunt remedia, quam ob
rem illam ipsam ulterius instituendi nul-
lam ero neglecturus occasionem. De-
o interim soli sit laus, qui tantos Mer-
curio indidit vires, ut gravissima ma-

ximi hujus, de quo actum est, morbi
causa in totum fuerit sublata, ac Ægra
nostra ab horrendo malo liberata op-
timâ nunc gaudeat & mentis & corpo-
ris sanitate. Ille conatibus meis alio-
rumque porrò benedicat, ut multa
in Dei gloriam Proximique
queant perfici sa-
lutem.

FINIS.

norbi
Egra
a op-
orpo-
alio-
ulta

21717

153767

X 2404244

VD17 2.

MELANCHOLIA HYPOCHON- DRIACA

Salivatione Mercuriali Citò, Tutò
ac radicitus Extirpata

*Quam secundum omnes circumstan-
tias methodumque curandi adhibitam
ulteriori Philiarorum disqui-
sitioni exposuit*

JOH. CAROLUS Spieß.
Medic. Doct.

WERNIGERODÆ,
Typis, MICHAEL ANTON STRUCK.

H. Liv: Cöyfer.

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

Inches
Centimetres